

aliqua e suba cois, uel singularis, uel sing illare; ag-
 gregata; ad definitio e suba sm se; qua prout sic, n e aliqd
 cois, nec singularis, nec aggregata. Instabis: si prima
 suba prout sic: i prout in hac definitio definitio imme, n e
 aliqd cois, nec singularis; sequi prout sic n poni in pra
 mento; quia quidquid ponitur in praemento, aut e cois, aut
 singularis. his concedo. Nam in praemento n ponitur
 e suba quolibet mo accepta i accepta sm se, e in definitio, et
 accepta prout e aliqd singularis e definitio. In quosii
 qualibet e suba definitio definitio imme in hac definitio.

2o per Arist. quidam his e e suba. e bi pra de
 multis: qo falsae definitio, qua aserit e substantia n
 prari de suba. Ar ad Mac per Arist. quidam his e e suba.
 si signet idem atq pecoris, seu hic his n il si signet idem
 atq individuum uago, seu conju in cois, seu ex diis indua
 te in de trora. nam, prout sic, n e a una perse e con, nec
 prima suba. Denique ad Min. die, quidam his si accipiat
 pro induo uago prari de multis, quoad uocem: n il si accipia
 at pro pecoro. Deniq. n. con.

Deinde contra definitio e suba. Dicit q. his qui e con-
 tractus in pecoro, e e suba: et hi n e qis ad opes (sequidem n
 pt prari de multis): qo definitio e suba n cois oi definitio. B.
 dist. Mac. a serendo (hic) qui e contractus in pecoro per
 intellecta, nec e e subam, si accipiat specifice s. prout e con-
 tractus in trinsce, ut contingit in actuali pra, de qua re

desimo

121
 dixerimus q. 6. n. 4. : n. il. si accipiat reduplicative
 1. quatenus e. contractus interinsec. e. n. rep. d. d. d. d. d.
 abroso petro. Deinde ad Min. c. h. o. e. q. u. e. m. p. e. t. r. e.
 reduplicative accepta, n. e. e. q. u. i. s. a. u. t. s. p. e. m. : m. a. x. i. m. e. a. u. t. s. i.
 accipiat specific. Nam, prout se, p. e. p. r. a. r. i. d. e. m. u. l. t. i. s. D. e. n. i. q.
 n. c. o. n. t.

Quaest. 3.

Art. primus.

De sex attributis sub. p. r. i. a. l. i. s.

Regabis quomodo coeant sub. p. r. i. a. l. i. s. sex vulgaria illius attri-
 buta. 1. b. r. s. primus attributus (nempe n. e. e. i. n. s. u. b. t. o. i. n. h. a. c. i. o. n. i. s.) : e. e. p. r. o. p. r. i. u. s. i. l. l. i. u. s. 2. m. o. b. r. i. s. e. q. u. i. a. c. o. i. t. t. o. t. i. ; n. t. r. i.
 soli; cu. 3. coeant e. s. u. b. i. s. p. r. i. a. l. i. b. u. s. 2. m. o. b. r. i. s. e. q. u. i. a. p. r. i. a. r. i. i. n. u. o. t. e.
 nullo m. o. e. p. r. o. p. r. i. u. s. b. r. i. s. e. q. u. i. a. n. a. c. o. i. t. s. o. l. i. n. a. t. o. t. i. ; cu.
 coeant e. d. r. i. s. ; e. t. n. c. o. i. a. t. i. s. u. b. i. s. 3. m. o. b. r. i. s. e. q. u. i. a. p. r. i. a. r. i. e. h. o. c.
 aliqd. i. e. e. h. o. c. a. l. i. q. u. i. d. s. e. u. r. o. m. p. e. r. s. e. v. l. t. e. p. e. r. f. e. c. t. e. e. x.
 i. s. t. e. n. t. e. m. e. p. r. o. p. r. i. u. s. b. r. i. s. e. q. u. i. a. c. o. i. t. s. o. l. i.
 suba p. r. i. a. l. i. : n. t. r. i. o. i. ; cu. 3. n. c. o. i. a. t. i. s. s. u. b. i. s.

Quartus attributus (quod e. n. h. e. r. e. c. o. t. r. i. u. s.) e. p. r. o.
 p. r. i. u. s. 2. o. m. o. b. r. i. s. e. q. u. i. a. c. o. i. t. t. o. t. i. ; n. t. r. i. s. o. l. i. : c. u. m. c. o. i. a. t.
 q. u. a. n. t. i. t. a. t. i. s. S. e. c. r. e. g. a. b. i. s. q. u. a. r. e. s. u. b. a. n. h. a. b. e. a. t. c. o. n. t. r. a. r. i. u. s.
 i. n. a. q. u. a. e. i. g. n. i. s. i. n. d. e. a. n. t. i. c. o. n. t. r. a. r. i. u. s. b. r. s. q. u. i. a. s. u. b. a.
 n. p. e. i. n. h. a. r. e. a. u. t. s. e. t. e. n. s. p. e. r. s. e. e. x. i. s. t. e. n. s. ; s. e. d. u. q. u. i. d. q. d.
 h. a. b. e. t. c. o. n. t. r. a. r. i. u. m. p. e. r. s. e. d. i. e. i. n. h. a. r. e. r. e. : s. i. q. u. i. d. e. m. d. i. o.
 c. o. n. t. r. a. r. i. a. C. u. t. p. e. t. e. x. i. l. l. u. s. d. e. p. r. i. m. i. t. i. o. n. e.) : d. i. s. t. i. c. t. i. o. n. e. c. o. n. t. r. a. r. i. o.
 p. e. r. o. r. d. i. n. e.

1. coeant 2. m. o.
 ga coeant et p. r. i. a. l. i. s.
 2. nullo m. o.
 3. e. m. o.

4. 2. m. o.

per ordine ad subiectum, in quo nati potest inherere, qd
 n̄ simul. Unde colliges aqua nec h̄ere contraria, nu
 contrariari igni posse, s̄ t̄m per acciōis & r̄e qualit̄
 contrariari quas h̄ent. S̄ attribue. quod ē n̄ susce-
 re magis & minus: .i. n̄ intendi, nec remitti. ē pro-
 priu 2° mis. D̄is ē quia cōit̄ toti, n̄ t̄m soli: ad cōiat̄ ē
 subis n̄ p̄ialib, & aliq̄uentibus.

ab 2° mis.

De sexto attributo sub. p̄ialis.

C. denique attributu (nempe ē susceptiua contrari-
 oru, ut q̄t) et tanqm̄ subiectu ulamatu, & completu ē
 propriu 4° mis r̄i suba p̄ialis: D̄is ē quia cōit̄ toti, so-
 li, ac semper, & recipiat̄ cum ipsa suba p̄iali: q̄ ē pro-
 priu 4° mis r̄i illius.

ab 4° mis

S̄nt̄ t̄m aliqua arḡ. qua opposit̄ p̄bare n̄ auid. Eḡ
 aia r̄ialis, qm̄ ē extra corpus, suscipit̄ contraria arḡ. scia &
 motu, & motu, & d̄um. .i. et t̄m n̄ ē suba p̄ialis: q̄ suscipit̄
 re contraria n̄ conuenit̄ soli sub p̄iali: & cōit̄ n̄ ē propriu 4°
 mis: unq̄. quia quantitas Euch̄e n̄ suscipit̄ contraria, n̄ sol,
 ut quod, s̄t̄ ē, ut quod, .i. q̄, calorem & frigus: & t̄m n̄ ē
 suba p̄ialis. q̄t̄o. D̄is ad air̄iu aiam r̄alem exa cor-
 pus suscipere contraria ut (q̄t̄o), & tanqm̄ subiectu n̄ ulama-
 tu 3° quia semper suscipit̄, ut t̄m: & per ord. ad t̄m, ad q̄
 ordinati: n̄ suscipere aut̄ ut (q̄t̄o), .i. tanqm̄ subiectu
 ulamatu: in quo t̄m s̄i d̄um illud attributu ē propriu.

4° mo in subta p^rialis: ad conp^ris. die. quant^o. Sacrae
Eucha suscipere contraria, n^o sol ut | quo | sol e^o ut | qd^o |
per miraculu^o seu supposito miraculo: n^o u^o p^rie nati.
Sed subta p^rialis p^rie nati, illa suscipit ut quod lo
tanq^m subta ultimati^o.

2°. 2^a subta s^ont subta p^riales: ut n^o n^o suscipiunt contra
ria: q^o 8us attributu^o n^o e^o p^romiu^o 4° mo. Si Min, quia sus
cipere contraria e^o pati: sd 2^a subta n^o pati p^ris: q^o n^o susci
piunt contraria. Si Min, quia eusta e^o pati, cuius est
agere: sd secunda subta agunt (sequidem per Arist^o de
hones s^ont suppositari: i. primari^o subta): q^o 2^a subta n^o
patiunt^o. Sed ad Min. 2^a subta n^o suscipere e^o contra
ria acti exercit^o Chw. n^o e^o propriu^o singulariu^o: suscipe
re n^o illa e^o in actu signato: quoad coram. Ad eus
modat. die, 2^a subta n^o pati, nec agere e^o in actu exercit^o.
paci n^o e^o agere in actu signato. Nam, agere, aut pati
e^o e^o in actu exercit^o, e^o subta singulariu^o, seu
suppo^o mat^o e. ut Arist^o dixit.

3°: si suscipere contraria e^o p^romiu^o 2° mo subta
p^rialis, seu eius p^roprietas, coit^o p^rius 2^a subta quam
e^o (sequidem omnis p^roprietas coit^o p^rius e^o n^o e^o q^o m^o sin
gulati: sd suscipere contraria n^o coit^o p^rius 2^a subta,
quod 2^a: q^o n^o e^o p^roprietas subta p^rialis: q^o v. Min. quia, q^o
calor e^o frigus p^ris recipiunt^o in petro, qua^o inhi^o e^o m^o d^o.
q^o utq^o. Sed. C. Mat. e^o Dist. Min. a. d. e^o d^o, susci

suscipere contraria in actu exercito, n̄ coire prius
 2^a suba, quā³ i^a in actu exercito; suscipere en con-
 traria in actu signato, prius 2^a, quā³ i^a coire. Ad probat
 Min³. die, calorem, & frigus prius recipi in actu exerci-
 to in petro, quā³ in hve in coi: n̄ est ^{altru} signato, & quodā coi³
 Deinde or. cont³. Unde colliges propriet³. (qualis e ap-
 titudo, seu capacitas, ad suscipienda contraria) prius co-
 uenire nā coi, quam singularibus: at il acūtra om-
 genia (q̄le e, suscipere actualit³ contraria) prius coire
 singularibus, qm̄ nā coi.

4°: cael³ e substantia praematerialis: e en n̄ susci-
 pit contraria (alioquin eē corruptibile): q̄ huc attribu-
 tu³ n̄ coit ei sub³ p̄ali. It³ ad Min³. cael³ n̄ suscipere
 contraria physica, & qualia in eilla, quā disponēs sub³
 ad corruptione³ ut calor, & frigus: suscipere en contraria
 logica, seu magis late loquendo, quā n̄ e necesse, ut ad
 corrupte³ disponant, qualia sūt locus oriens, & Occi-
 dens; qui sūt contraria logica (Siquidem n̄ possunt
 eē sūt in eadem p̄e caeli); & en in eadem p̄e caeli.
 successiue recipiant³.

De praemateriali quantitatis.

Quas³. prima.
 Art. primus, & 2.

In quod sit formalis
ratio quantitatis

In eam q. resoluatur (qua praecipue procedit de quant.
continua permanente). Notandum e. quantitatem
a plus definiti: Est ens per se extensibile. Per particula
ens qua ponitur in gis, intelligitur ens prae. Reliqua verbo
ponuntur in dicitur. Nam haec definitio non est certis: quia
(ut patet ex dictis sup. de definitio suba) non constat id esse
dicitur definiti.

Notandum 2. quid sit extensio propria entitativa.
qua nihil aliud est quam multiplicatio partium in se unitatis.
qua reperitur in quolibet loco hinc patet. Deinde extensio en-
titativa, dividitur in varias extensiones, nempe in ex-
tensionem tribalem, qua reperitur in suba corporea: quan-
titativam; qualitativam etc. Notandum 3. in quant.
multa reperiri, de quibus dubitari potest, & in illis consistat illius
ratio formalis; nempe extensio entitativa (i. multiplicatio
partium in se unitatis, qua a honore appellatur ex-
tensio per ordine ad locum). Item extensio quantitativa
i. extensio in ordine ad locum replendum; denique
ratio mensurae: ratio divisibilitatis. etc.

Igitur. etc. rationem formalem quantitatis, quatuor esse pos-
sunt opiniones. 1. docet rationem formalem quantitatis con-
sistere, in ratione mensurae. i. in eo, quod sit mensura suba.

2^a Naturae consistere in rōe diuisibilitatis. & in eo
 quod sit diuisibilis in partes eiusdem rōis. 3^a asserit consistere
 in apudinali extensione per ordinē ad totū. s^d haec tria
 nō glaciunt, illarūque p̄nta solui p̄iunt ex inferiis dīc-
 tis.

Quarta ḡ tria, quam sequimur, a serit eēntia qua-
 titatis, consistere in apudinali extēns. per ordinē ad
 locū, seu spatū replendū. P̄ quia formalis rō, seu eēntia
 cuiusq; rei, & eōm p̄hor. modū loquendi, consistit in
 eo, quod in illa ē prius distinctiue: s^d apudinali ex-
 tensio per ord. ad locū, ē prior in quantitate dīstinctiue:
 ḡ in illa consistit formalis rō ipsius quantitatis. Mai-
 & eōt. recte procedunt. Min. ordit, quia si daret aliqd
 quod in illa eē distinctiue prius ipsa apudinali extē-
 sione ad locū, foret apudinalis extensio ad totū: s^d
 haec nō ē distinctiue prior. ḡ nōt datū in quantitate, quod
 sit distinctiue prius ipsa apudinali extēns. ad locū.
 p̄. Min. quia extensio apudinalis ad totū, nichil a-
 lud ē, quam extensio entitativa, seu multitudo parti-
 um int. unitarū: s^d haec nōt soli quantitati, s^d eē sub-
 mati (ut sp̄ diximus): ḡ nō ē in quantitate distinctiue pri-
 or. Nam ut eē distinctiue prior, opus eē, ut reperiret
 tū in ipsa quantitate: & q̄is negandū nō sit, ipsa ex-
 tensionem ad totū eē priorem in quantitate quasi
 genericē, seu ex p̄e q̄is: nō eē tū prior, quasi dīstinctiue

& distinctiue

et distinctiue.
 2° sic arguendum: quia cinctio cuiusque rei
 eo collocanda e, quod e radius cuius proprietate
 rei: sed aptitudinalis extensio ad locum replendum,
 e radius cuius proprietate, qua inquant^o reperiunt^r,
 e ut ipsa recipiatur: & in tali extensio collocanda e
 ipsius quantitatis cinctio. Et min^{us} quia ex eo quod qua-
 litas e aptitudinalis extensio ad locum replendum, ori-
 ti, e sequi quod sit diuisibilis; quod sit mensura suba-
 ct^o: q^o illa aptitudinalis extensio ad locum, e radius cuius
 quantitatem proprietatis; e ceteri e illius rei formalis.

Quisnam sit primarius
 effis primarius qua-
 titatis.

Formalis effis primarius alicuius p^{ri} accentalis, e ille,
 que^o talis p^{ri} mine & perse cercat subto, in quo inhaeret.
 unde quia og, albedo posita in subto, fauit illud mine,
 e perse formaliter albu. Ideo dicimus effis formalen
 primariu^m albedinis, ee, fauere subto albu. Querimus
 q^o huc lo, quisnam sit effis formalis primarius quanti-
 tatis, i: quidnam ipso mine, & forte carisset in subto,
 in quo inhaeret. Et cuius questionis resolut^o magis in-
 mutescat noem formalen, quantitatis, consistere (ut sp^{iritu}

disimus) in eo, quod sit aperiodicalis ex ensio p' ord.
 ad locu. Nam cum formalis effis hie, nihil aliud sit,
 quam ipsa p'ra applicata subto, & sumpta in coneretu;
 cognitio eius effi formalis; ipsa e' p'ra facile cognoscetis.

Et g' duplex in hac re s'ia. 1^a Fons; & alioru'
 aperiodicu' primarium effim formalem quantitatis,
 e' extendere subto per ordine ad totu, faciendi, et
 pes ipsius subto sine ordinata in in ordine ad totu;
 ita, ut subia capitis sit prior, quam subia colli; & subia
 humeri, quam subia pedis etc. hoc e' s'ia nobis
 n' place. & eius finit in ferius saluendi.

2^a s'ia, quam sequimur, docet primariu' effi formale
 quantitatis, e' extendere subto aperiodicalis per ordine ad
 locu replendu. ita ut subia malis per quantitate habeat
 formaliter p'm extra p'm in ordine ad locu occupandu;
 ideoq; natu' regagnet una p'm e' in eodem spatio cu' alia.
 p'ra, quia primarius effis formalis cuiusq; p'ra, nil aliud e'
 quam ip' id, quod ipsa imine & forto e' in subiecto.
 Id quantitas e' & formalis extendit subto in ord. ad locu
 replendu. g' extendere subto per ord. ad locu, e' prima-
 rius effis formalis quantitatis. P' Min. quia si quan-
 titas e' & formalis n' extendere subto per ordine ad lo-
 cu; extenderet illa per ordinem ad totu (ut asserit
 s'ia); id hoc e' falsu. g' etc. p' Min.; quia subia n'
 accipit a quantitate id, quod ea habet e' etc. id e' etc

21
est extensa per ordinem ad totum. (Siquidem, ut supra didicimus, hęc esse multitudinem partium in se unitarum, quia nec aliud est, quod extensio entitativa, seu per ordinem ad totum.) 1° n^o accipit hanc extensionem a quantitate: & ceteris effectibus formalis quantitatis, n^o est extendere subiectum apud naturaliter ad totum. Erunt igitur extendere illa apud naturaliter ad locum?

Conjiv. quia Deus potest conservare subiectum, ut patet, sine quantitate in eodem spatio, in quo antea erat sub quantitate: sed in eo casu illa subiecta esset extensa per ordinem ad totum: ut patet (siquidem haberet pedes, ut corpus; collum; humeros. etc.) inter se unitas, & ordinatas: 2° extensio per ordinem ad totum n^o provenit subiecto, a quantitate

Art. 3.

Arg^o contra effectum formalem quantitatis

Primo: subiecta n^o habet esse extensionem ad totum: quod illa accipit a quantitate; & ceteris extendere subiectum apud naturaliter ad locum n^o est effectus formalis quantitatis, sed ad totum. Quia si esse haberet extensionem ad totum, posset aliter conservari absque quantitate in eodem spatio, in quo antea erat sub quantitate. sed hoc est falsum. 2° 3° 4°. Probo Min. quia si conservaretur in eodem

spatio, posset diuidi, promdeqz eet diuisibilis: sã
hoc diu n̄ p̄t. q̄ ut̄. p̄r. Min. quia, eẽ diuisibilem,
ē proprietat quantitat̄is: q̄ n̄ p̄t reperiri in suba,
denudata quant̄e. Conp̄r. quia si suba absque
quant̄e. ita maneret extensa; h̄ic eẽ figura. sã
hoc ē impossibile dari figuram sine quant̄e. (Siḡ-
figura resultat ex t̄oie quantitat̄is): q̄ suba abs-
que quant̄e. nec diuinitus p̄t manere extensa in
codem spatio; si cor̄is n̄ h̄ic eẽ se extensione per ord̄.
ad tr̄a. Mai. p̄r. quia suba in eo casu eet tr̄ata:
q̄ eẽ eius t̄oie resultaret figura.

Rs. ad argu. r̄. An̄. Ad eius probat̄. r̄. Min..
Ad illius probat̄. dist. Mai. aperendo subam in eo
casu posse diuidi, eẽqz diuisibilem. per diuis̄ voluti
logica (quæ p̄ri p̄t ab Ang. per impulsu distrac-
tiui): n̄ eẽ ū diuisibilem per diuisionem physica,
quæ fit per contactu physicu, ē per introductione
altrius corporis scindentis in̄. p̄is alterius. Deind̄
dist. Min. eadem dist. Ad illius ū probat̄. r̄. Min.,
diuisibilem ph̄ic. eẽ proprietatem quantitat̄is, pro-
indeqz n̄ posse reperiri in suba, denudata quan-
titate): eẽ aut̄ diuisibilem logice, n̄ eẽ proprietat̄
quantitat̄is; idcoqz n̄ eẽ incoiens si in suba, denuda-
ta quant̄e, reperiat̄. Ad conp̄r. r̄. Mai. Ad eius
probat̄. r̄. Con̄. Ōiõ ē, quia figura n̄ resultat eẽ

qualibet

69
et qualibet tria; sed est tria in quantitate. Ad
u^o subia sine quant. est tria substantiali; nō
quantitativē.

2°. nullū acciens habet pro effi formali red-
dere subiectū apertū ad aliquid aliud: sed quantitas
ē acciens: q^o nō habebit pro effi formali reddere sub-
occupatum loci, seu aptū ad occupandum locū. con-
fir. quia albedo v^o nō reddit subiectū albu^o aptitudine,
sed actu: q^o nec quantitas reddit subiectū occupans locū
aptitudine, sed actu. Ex. ad arguē^o N. Mar. nam in-
tellectus creatus, v^o ē acciens: et tri^o habet pro effi for-
mali reddere subiectū intelligē^o, seu aptū ad intellige-
dū^o. Sic igitur quantitas, q^o nō sit acciens, poterit tria
pro effi formali reddere subiectū occupatum loci, seu
aptū ad occupandum locū. Ad confir. N. cont.
Dicitur quia subiectū redditū fortis albu^o per ipsam
met albedinem: nō redditū autē formatū actu ex-
tensū^o seu occupans locum per ipsam met quant.
sed per aliquid ab illa distinctū, nempe per ubi
extensivum ipsius quantitatis. Cui^o q^o qua-
ntitas divinitus privari potest talis ubi. ut recte
docuit divinae Eructioe sacri^o, (inqua sub qua-
ntitate hostia, lacte quantitas. & Dicitur absq^o

ubi

ubi circumstius) scilicet potest dari quare in subto, quin
actu illud ostendat, ut reddas occupans locum.

Art. quatuor.

Soluntia qd dubia.

Quodammodo est extensio per ord ad totum, seu extensio, sit de
centia cuiusque entis hinc est. Hinc quod ut viam, aduerto
extensio per ord ad totum potest sumi duobus modis. 1. per se
seriatim in unitatis. Et ita, ut prima pars unitatis unice
est, et illa manente unitatis 2. 2. pro seibus unitatis ab
solute loquendo; siue alioquin sint seriatim unitatis, si
ne confusae, ut contingeret, si Deus uniret singulas
pes omnibus, et omnes singulis unice. Aduerto et qd potest
procedere de quolibet ente singulari hinc est pes, ut de
haec, vel de illa quantitate cubitali, vel de aliquo coe
te habente pes, ut de quantitate permanente in coe, vel
de quolibet illius spe.

Sed qd prima etc. extensio per ord ad totum 2. modo
accepta, est de centia cuiusque entis singularis habentis
pes. nota est et modo. Et quodammodo per se, quia extensio
per ord ad totum 2. modo accepta, seu absolute loquendo,
nisi aliud est, quam multitudo partium in se unitatis. Sed
multitudo partium in se unitatis est de centia cuius
que entis singularis habentis pes. qd extensio per ord ad
totum 2. modo accepta, est de centia. Ita. Et. Non modo
physico, de cuius centia sunt pes per se in se unitatis.

g

151
1° sibi de cōcīa cuiusque entis habentis pēs, erunt ipsa pēs in
se unita. sibi deinde 2° pars, quia Deus se confundere pēs ali-
cuius subre, seu quantitatē in se, ita ut qualibet maneat in se
unita omnibus, & omnes singulis (ut si quant. sup. marem
infinitas complicaret): sed tunc nō ad hunc pēs seriatim
unita, & ordinata: q̄ Extensio ad hunc pēs accepta, nō ē
de cōcīa cuiusque entis habentis partes. cont̄ pēs, quia
quod ē de cōcīa alicuius, nec dubitatur se variari.

2° dō de cōcīa cuiusque entis cōis hēntis pēs, ē ex-
tensio per ord. ad hunc pēs accepta in actu signato; nō
in actu exercito. sibi quia, q̄, quantitas permanens in cōis,
cōis in se hēntis pēs in ord. ad hunc pēs: sed nō includit illas
in actu exercito (hoc nō ē propriū quantitatē singu-
lariū): q̄ saltem includit in actu signato. q̄ si rōges
& p̄ducta pēs, quae in actu signato in quant. in cōis in-
cludunt, sint singulares, an cōis: sibi cōis sibi ē q̄
nihil singulare pēs ē de cōis rei simpli. cōis.

Quaest. 2^a.

Art. prima.

Rejicitur quantitas discreta
ab hoc Sacramento.

successiva. permanens u' diuidit' in lineam, superficiem & corpus. Successiva aut' in motu, & tempus. De qq. dubitatur si sint uerae spēs quantitatis prius, collocant' que in hoc pram entis

Dico q' i. linea, superficies, & corpus sint u' spēs quantitatis prius. Pr. & auctoritate p're auct' p' huc. De in cetero, quia cētia quantitatis ut sp' d'cimus consistit in extens. aptitudinali ad locu. s'c' tam linea qm superficies, & corpus participare hanc extensionem: q' omnes sunt u' spēs quantitatis, & cont' ponunt' in hoc pramento. Pr. Min. quia linea ē extensio s'm longitudinem, superficies s'm latitudinem, corp' aut' s'm profunditatem: q' tam linea, quā superficies & corpus participant extensione q' ord. ad locu.

Dico 2. probile ē motu, & tempus ēē spēs quantitatis prius (nam q'is cussus dubitet, magis t'm inclinat in hanc p'm). Pr. quia ita se habent tempus & motus ad res successivas extendendas (vg. ad extendendam actionem successiuam, qua producit' v'g. calor): sicut se h'ent linea, superficies, & corpus ad res permanentes v'g. ad subam mat'em: s'c' linea, superficies, & corpus sint spēs quantitatis prius: q' motus, & tempus illius ēē spēs ēē poterunt. Pr. Mai. quia sicut per lineam, superficiem & corpus ita extendunt' p'es sub' per ord. ad locu, ut postulent ēē in diuersis partibus loci occupatū;

ne et per motu, et tempus ita extenduntur per subiecti suc-
 cessiuu: p' ord. ad spaciū successiuū imaginariū, et
 potuerunt fieri in diuersis illius partibus; atq; adeo n̄
 sub, sed successiue: q̄ ita se hēnt tempus, et motus ad res
 successiuas, sicut se habent linea, superficies, et cor-
 pus ad res permanentes: sc̄ de his alibi.

Colliges t̄ ex dictis quodnā sit ḡis sumū huius
 primenti. Nā doctrina tradita in h̄c articulo, d̄m
 e' e' quantitatem continua in cōi, prout conuenit subse
 permanentem, et successiuā.

Arg. contra et h̄c
 precedentem.

Et aliqua arḡ sollicita, quae fieri possunt contra prima
 cōi, in qua d̄m̄as lineam, superficiem et corpus, e' e'
 sp̄is quantitatis primis. Notandum e' posse dari ali-
 qua entia, quae sunt completa s̄m una, et considerari; et
 in completa s̄m aliam, et cōi, quae ḡtenus sunt com-
 pleta, n̄ ordinantur ad primalem constitutionem alius
 entis perse, prout deque ponantur in primenti; quate-
 nus s̄nt in completa, ordinantur ad constitutionem
 unius perse. Et cōi n̄ ponantur in primenti. Quae doc-
 trina cōi admittit in sp̄ibus quantitatis permanentis,
 nempe in linea, et superficie: ha n̄ quatenus s̄nt diui-
 sibilis: quatenus linea e' longa, et superficies lata

sc̄nti e'

651
dicuntur esse quantitates completae & priores: quatenus si sint di-
uisibiles (nempe linea quoad latitudinem; superficies si quoad pro-
funditatem) tunc sunt entia incompleta, proindeque prout sic,
linea pervenit ad constitutionem superficiem, quia numerus
est totus illius pars & copulae eius pars mater. superficies au-
tem ordinata ad compositionem corporis, tunc est pars prior, copulae
eius pars mater; & contra linea & superficies prout sic in-
completa, non sunt species quantitates priores, nec in praesentibus
collocantur per se.

Ita positus. Dices: contra et tunc; linea, & super-
ficies sunt entia incompleta: quod non sunt species quanti-
tatis priores. contra est bona. Et ratio quia superficies ordinata ad compo-
sitionem corporis, linea autem ad compositionem superficiem, quae sunt
entia incompleta. Dico. Non. Ratio. ad eius probat. ad.
Ratio: Asserendo lineam, & superficiem ordinari ad pre-
dictam compositionem quatenus sunt indivisibiles; & prout sic,
sunt entia incompleta, non ordinari autem, nec se incomple-
ta, quatenus sunt divisibiles. & quia sunt eam sua
entitatem includant in alio (nempe linea in sur-
ficie, & superficies in corpore): tunc non includantur in alio
per se, quatenus divisibiles sunt; sed tunc quatenus in-
divisibiles; & ideo sunt entia completa, quatenus sunt indivisi-
bles. Unde colliges, lineam, quatenus est longa, non includi
in superficie prioris & e contra sumpta; sed nec superficiem, qua-